

Ansicht voor aandacht

Bereiken van inwoners van krachtwijken
met informatie over omgaan met geld

Mayan van Teerns

Onderzoek en Statistiek Groningen
juni 2011

Inhoudsopgave

1. Inleiding	5
2. De bekendheid van de kaartjes	7
3. Gevolgen van de kaartjes	11
3.1 Verspreiding van kennis	11
3.2 Hulp zoeken	13
4. Conclusies	18
Bijlage A De ansichtkaartjes	20

ik ben niet meer bang voor rekeningen
nu ik geen schulden meer heb

stad.

1. Inleiding

De Groningse Kredietbank (GKB) heeft een informatiecampagne opgezet over omgaan met geld voor de inwoners van de Groningse krachtwijken, De Hoogte en de Korrewegwijk. Dit is gebeurd in samenwerking met een aantal andere hulpverlenende organisaties: Stichting Maatschappelijke en Juridische Dienstverlening (MJD), Stiel en Humanitas.

De informatie bevat diverse boodschappen over omgaan met geld en over adressen in de stad/wijk waar men terecht kan voor advies en hulp. Eén van de manieren waarop deze informatie is verspreid is door huis-aan-huis ansichtkaartjes te bezorgen. De kaartjes zijn als illustraties in deze rapportage opgenomen. In bijlage A zijn alle voor- en achterkanten opgenomen.

Doel van de campagne is de aandacht van de burger in de anonimiteit van thuis te vestigen op omgaan met geld en schulden.

De informatiecampagne maakt deel uit van het projectplan 'Krachtwijk en schuldhulpverlening in de buurt; pilot amendement Spekman'. Het amendement Spekman bepaalt dat ondersteuning plaatsvindt van pilots die schuldpreventie en integrale schuldhulpverlening bevorderen. In het bijzonder met inzet van vrijwilligers en buurtdiensten.

O&S Groningen heeft in opdracht van de GKB een evaluatie uitgevoerd van de actie met ansichtkaartjes van het project 'Krachtwijk en schuldhulpverlening in de buurt; pilot amendement Spekman'. Wij hebben de bekendheid van de kaartjes in de krachtwijken gepeild.

Probleemstelling

De centrale onderzoeksvraag is:

In hoeverre zijn de ansichtkaartjes van de GKB en de inhoud daarvan bekend bij de inwoners van de krachtwijken van Groningen?

Onderzoeksopzet

Er is gekozen voor het uitvoeren van een telefonische enquête. Mensen konden zo in de beslotenheid van hun eigen huis de vragen beantwoorden. Verder heeft de ervaring geleerd dat we op deze manier ook bewoners bereiken die het lezen en schrijven (om verschillende redenen) wat moeilijker aangaat of om andere redenen minder snel meewerken aan schriftelijke enquêtes. Bovendien was het op deze manier mogelijk in twee weken tijd de dataverzameling af te ronden.

Ansicht voor aandacht

In de tweede helft van april 2011 hebben we 298 volwassenen in de krachtwijken Korrewegwijk¹ en De Hoogte geënquêteerd. In de week daarvoor was het laatste ansichtkaartje uit een reeks van vijf bezorgd.

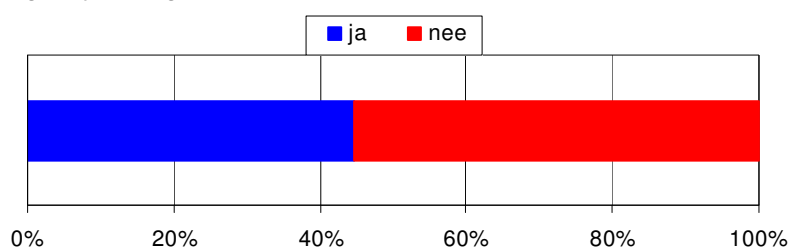

¹ Ook wel Indische buurt genoemd, bestaande uit de CBS-buurt 30 en 32, ofwel postcodegebied 9715.

2. De bekendheid van de kaartjes

Gevraagd naar het al dan niet kennen van de kaartjes die de samenwerkende organisaties hebben verspreid in de wijken, antwoorden de respondenten als weergegeven in figuur 2.1.

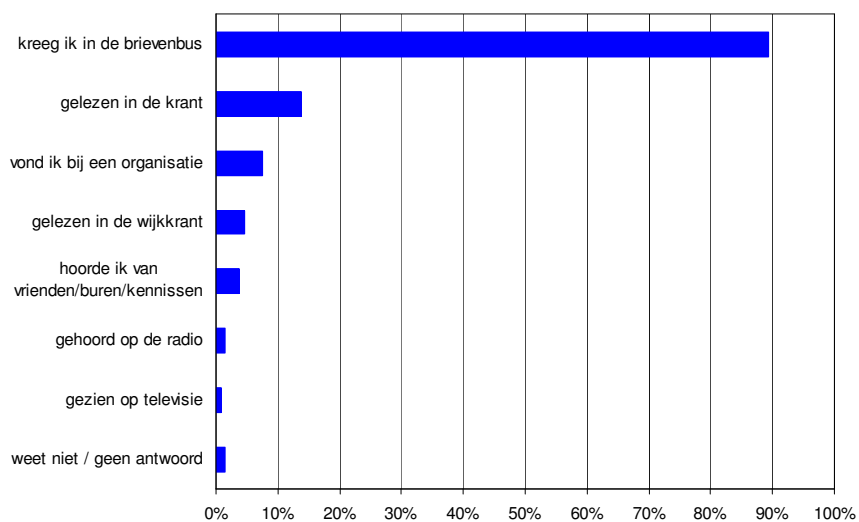
Figuur 2.1 Kent u de kaartjes over omgaan met geld en schulden die bij inwoners van Groningen zijn bezorgd? (n=297)

Bijna de helft van de inwoners van de Groningse krachtwijken zegt de kaartjes over hulp bij het omgaan met geld te kennen.

Via welk medium men op de hoogte raakte van de kaartjes laat figuur 2.2 zien.

Figuur 2.2 Hoe bent u bekend geworden met deze kaartjes? (n=131)

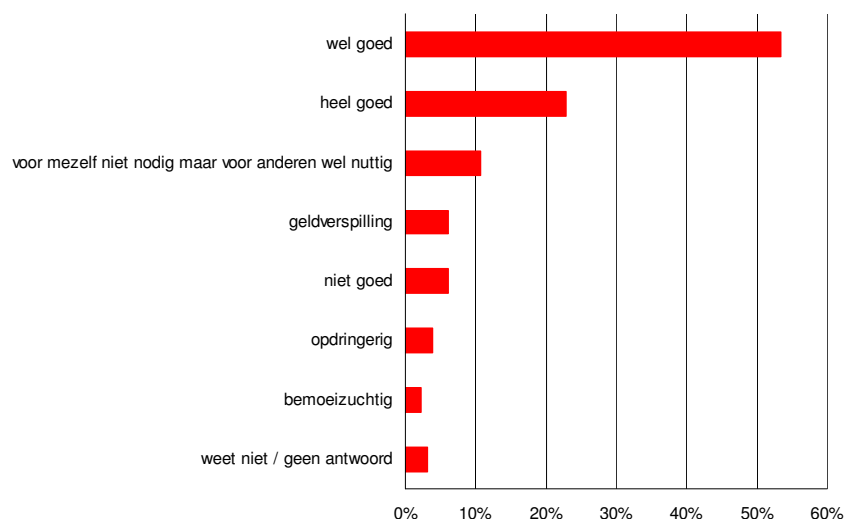
Verreweg het grootste percentage kent de informatiekaartjes doordat ze die in de brievenbus kregen: 89 procent. Verder heeft 14 procent erover

Ansicht voor aandacht

gelezen in een krant en heeft 8 procent ze bij een organisatie zien liggen. Dit zijn organisaties als de bibliotheek, buurtcentrum Jasmijn, het buurthuis, school, de Stichting Maatschappelijke en Juridische Dienstverlening (MJD), het Steun- en Informatiepunt (STIP). Wijkbewoners die geen kaartje in de brievenbus hebben gehad, kennen de ansichtkaartjes het vaakst uit de folderkasten van deze organisaties. Uit het grote verschil van de brievenbus met de andere media leiden we af dat huis-aan-huis verspreiden effectiever is dan de andere manieren om de kaartjes te verspreiden.

De buurtbewoners die de kaartjes kennen hebben we gevraagd wat ze ervan vinden dat de gemeente inwoners op deze manier informeert. Figuur 2.3 geeft de antwoorden weer.

Figuur 2.3 Wat vindt u ervan dat de gemeente inwoners op deze manier, met die kaartjes, informeert over omgaan met geld en schulden? (n=131)

Iets meer dan de helft van de wijkbewoners vindt het wel goed dat de gemeente probeert de stadjes op deze manier te informeren over het omgaan met geld en schulden. Nog eens 23 procent vindt het zelfs heel goed dat de gemeente dit doet. Tussen deze categorieën is geen overlapping, dus in totaal 76 procent kwalificeert deze informatievoorziening als positief.

Ruim 10 procent zegt zelf geen behoefte te hebben aan dergelijke informatie, maar het voor anderen wel nuttig te vinden.

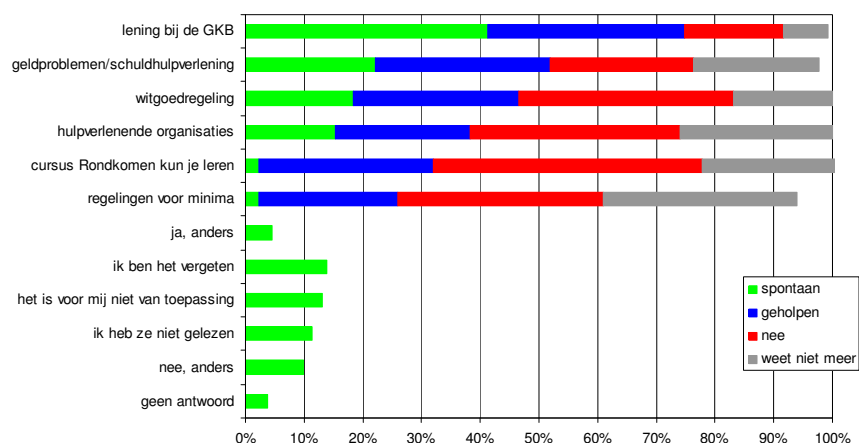
De negatieve kwalificaties van de kaartjesactie worden door kleinere percentages gegeven. Deze percentages tellen op tot 22 procent.

Het directe doel van de ansichtkaartjes is het vergroten van de kennis van de buurtbewoners over hulp bij het omgaan met geld en schulden. De veronderstelling is dat deze kennis zal leiden tot het zoeken van ondersteuning als dat van toepassing is, direct of later. Daarvoor hoeft de kennis niet noodzakelijkerwijs paraat te zijn, maar kan herkenning op het moment dat het nodig is ook voldoende zijn.

In hoeverre de informatie op de kaartjes de wijkbewoners is bijgebleven hebben we daarom in twee stappen nagevraagd. Eerst met een open vraag zonder de onderwerpen te noemen, om te onderzoeken wat spontaan bij mensen opkomt. Vervolgens hebben we de onderwerpen één voor één opgenoemd met de vraag of men daarover een kaartje had gezien.

De uitkomsten van beide stappen samen geven we weer in figuur 2.4.

Figuur 2.4 Over welke onderwerpen heeft u een kaartje gehad? (n=131)²

Als we kijken naar de antwoorden die spontaan bij respondenten opkomen, blijkt dat het kaartje over geld lenen bij de GKB het best is bijgebleven. Iets meer dan 40 procent weet dit spontaan te noemen en nog eens 34 procent herkent het als de enquêteur het opnoemt. De percentages die zeggen dit kaartje niet te hebben gezien en die het zich niet herinneren zijn de laagste van de kaartjes. Voor dit kaartje is in gemeenteraad en media ook de meeste aandacht geweest.

Rond de 20 procent noemt spontaan de kaartjes over geldproblemen en schuldhelpverlening en over de witgoedregeling. Deze regeling voorziet in de kosten van nieuwe/tweedehandse noodzakelijke elektrische

² In de antwoorden op de eerste stap zijn geen overlappings mogelijk tussen antwoorden in de categorie 'ja' en antwoorden in de categorie 'nee'.

Ansicht voor aandacht

huishoudelijke apparatuur, zoals een koelkast. De regelingen voor minima die op hetzelfde kaartje waren vermeld worden door slechts een enkeling spontaan genoemd. Deze boodschap is dus minder bijgebleven. Het zou kunnen dat de aandacht verslapt na de rood gekleurde tekst 'Meer weten?'

Overigens herstelt het beeld zich bij de opsomming van de onderwerpen; op dat moment herkent een kwart het onderwerp alsnog.

Verder noemt 15 procent het kaartje waarop de hulpverlenende organisaties zijn vermeld met hun belangrijkste taken. Wanneer het wordt opgesomd scoort dit kaartje een bekendheid van bijna 40 procent. Een enkeling noemt het kaartje over de budgetteringscursus Rondkomen kun je leren. Maar als de enquêteur het noemt herkent 30 procent het onderwerp alsnog.

In totaal weet 59 procent van de respondenten spontaan de inhoud van één of meer kaartjes te noemen. De anderen geven aan niets te kunnen reproduceren. Men is het vergeten, verklaart het niet van toepassing op de eigen situatie of heeft de kaartjes niet gelezen. Een enkeling weet een of meer kaartjes te noemen, maar verklaart de informatie niet van toepassing op zichzelf.

Met hulp van de enquêteur herkent bijna iedereen de inhoud van één of meer ansichtkaartjes.

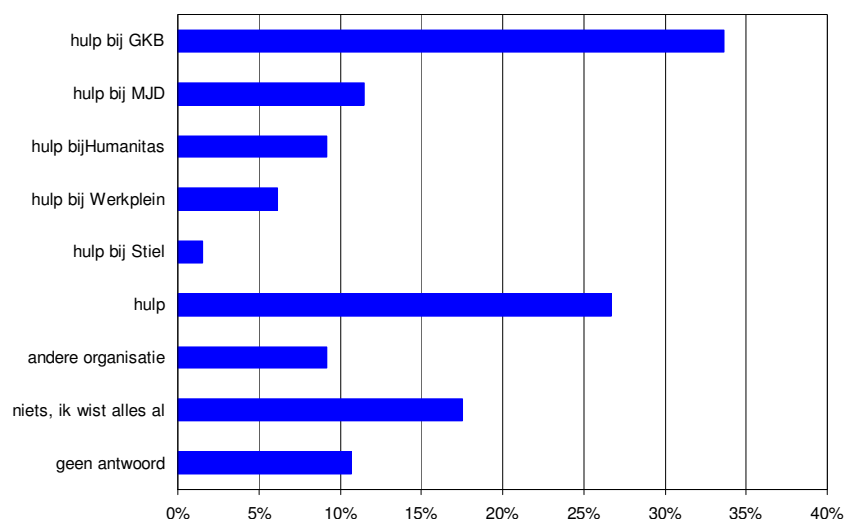
3. Gevolgen van de kaartjes

In dit hoofdstuk beschouwen we de gevolgen die de kaartjes hebben gehad. We hebben de wijkbewoners gevraagd of ze er wijzer van zijn geworden, of ze er met anderen over hebben gesproken. Verder geven we een beeld van de ideeën van de wijkbewoners over het zoeken van hulp bij het omgaan met geld en schulden.

3.1 Verspreiding van kennis

Op de vraag wat de wijkbewoners te weten zijn gekomen door de kaartjes krijgen we antwoord in figuur 3.1.

Figuur 3.1 Wat bent u door de kaartjes te weten gekomen?

In totaal 72 procent van de respondenten noemt één of meer mogelijkheden om hulp te krijgen bij het omgaan met geld en schulden. Bij 27 procent blijft het hierbij, de overige 45 procent noemt daarbij één of meer organisaties. De GKB komt daarbij het meest voor; 34 procent noemt deze mogelijkheid. Bijna de helft noemt daar ook een dienst bij, zoals een lening, een budgetteringscursus of schuldhulpverlening.

De andere organisaties worden minder vaak genoemd: de MJD door 11 procent, Humanitas door 9 procent, het Werkplein door 6 procent en Stiel door een enkeling.

Verder geeft 18 procent aan niets wijzer te zijn geworden van de

kaartjes, omdat de informatie al bekend was. Een tiende heeft geen antwoord gegeven.

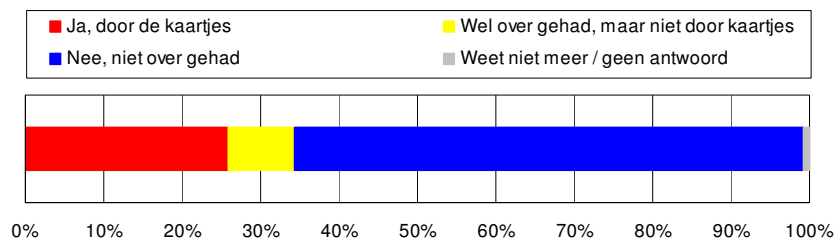
Verspreiding van mond-tot-mond

De kennis over ondersteuning bij omgaan met geld en schulden kan van mond-tot-mond verder verspreid worden door de lezers van de ansichtkaartjes. Groot pluspunt van deze vorm van kennisverspreiding is dat die vrijwel altijd gericht plaatsvindt. Met iemand die goed in de slappe was zit zul je minder snel praten over problemen met geld. Ook nu is de veronderstelling dat deze kennis leidt tot het zoeken van toepasselijke ondersteuning bij het omgaan met geld en schulden, direct of later.

We hebben de wijkbewoners daarom ook gevraagd of de kaartjes aanleiding zijn geweest met anderen te spreken over omgaan met geld en schulden.

Figuur 3.2 geeft weer in hoeverre wijkbewoners met anderen praten over omgaan met geld en schulden.

Figuur 3.2 Heeft u het door de kaartjes met anderen gehad over omgaan met geld en schulden?

Voor ongeveer een kwart van degenen die de kaartjes kennen zijn deze aanleiding geweest met anderen te spreken over omgaan met geld en schulden. Nog eens 10 procent heeft het hierover wel met anderen gehad, maar niet vanwege de kaartjes. De overige 65 procent heeft niet met anderen gesproken over geld en schulden.

Degenen die de kaartjes niet kenden hebben we ook gevraagd of ze wel eens met anderen spreken over omgaan met geld en schulden. Van hen meldt 40 procent het hier nooit met anderen over te hebben, tegen 27 procent van degenen die wel een kaartje hebben gezien. Dit is een duidelijk en ook statistisch significant verschil. De kans is dus groot dat er werkelijk een relatie is tussen het kennen van de ansichtkaartjes en met andere over geld en schulden spreken.

Voor de inhoud van deze relatie zijn verschillende mogelijkheden. Het is mogelijk dat het lezen van de ansichtkaartjes tot gevolg heeft gehad dat mensen het onderwerp omgaan met geld met anderen bespreken. Maar het kan ook net andersom zijn; omdat men vaak met

iemand praat over omgaan met geld wekken de kaartjes over dit onderwerp interesse. Een derde mogelijkheid is een gezamenlijke andere oorzaak, zoals interesse voor slim omgaan met (weinig) geld. Welke van deze mogelijkheden hier geldt of gelden hebben we niet onderzocht. We concluderen dat we een effect van de ansichtkaartjes niet kunnen bewijzen, maar ook zeker niet kunnen uitsluiten.

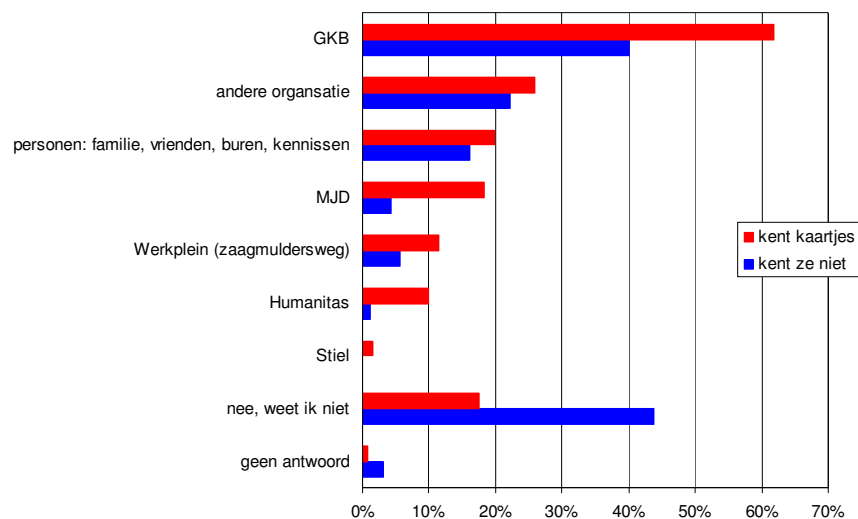
Van alle respondenten geeft ruim een kwart aan met anderen te spreken over hoe zij zelf omgaan met geld. Bij iets meer dan de helft gaat het er in algemene zin over. In totaal spreekt een derde nooit met anderen over geld. De aantallen zijn te klein om statistisch verantwoord betekenis toe te kennen aan verschillen die we zien tussen de verschillende groepen.

3.2 Hulp zoeken

In deze paragraaf schetsen we hoe de bewoners van de krachtwijken aankijken tegen hulp bij omgaan met geld en schulden.

Figuur 3.3 laat zien of ze weten waar ze terecht kunnen voor dergelijke hulp.

Figuur 3.3 Weet u waar u terecht kunt voor hulp bij omgaan met geld en schulden?, degenen die de kaartjes kennen en degenen die de kaartjes niet kennen

Duidelijk is te zien dat degenen die de kaartjes kennen beter op de hoogte zijn van organisaties die kunnen helpen. De GKB, de MJD en Humanitas scoren alle drie een significant hogere bekendheid onder deze groep wijkbewoners.

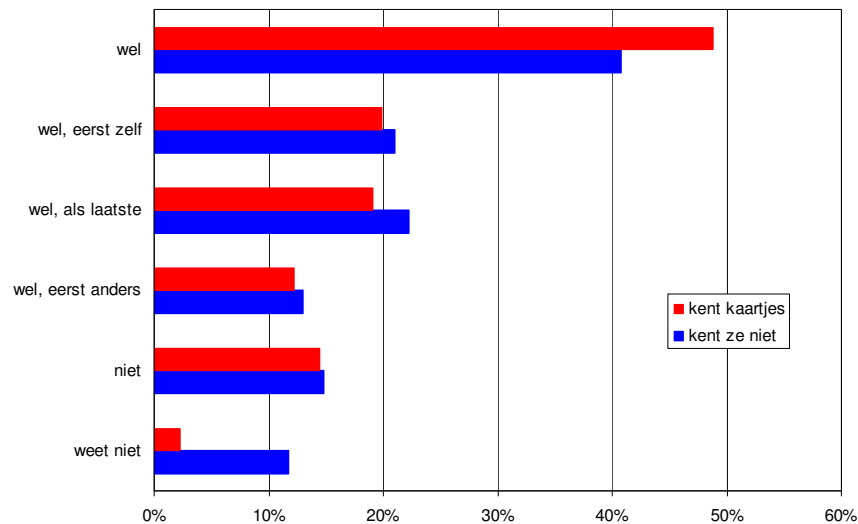
Aan de andere kant van het spectrum weten degenen die de kaartjes niet kennen duidelijk veel vaker niet waar ze hulp kunnen krijgen bij het omgaan met geld en schulden. Deze verschillen zijn ook statistisch

gezien duidelijk. De andere verschillen zijn te klein om er conclusies aan te kunnen verbinden.

Net als bij de vraag over het praten met anderen over omgaan met geld, is hier de inhoud van de gevonden relatie niet bekend. Het is dus een niet uit te sluiten mogelijkheid dat de kaartjes dit verschil hebben veroorzaakt.

Kennis en handelen zijn verschillende zaken. Daarom hebben we de krachtwijkbewoners ook gevraagd of ze al dan niet een beroep zouden doen op hulp bij het omgaan met geld en schulden, als ze die hulp konden gebruiken. Om antwoorden als 'dat is op mij niet van toepassing' zoveel mogelijk uit te sluiten is de vraag hypothetisch gesteld. Figuur 3.4 geeft de verdeling van de antwoorden weer.

Figuur 3.4 Zou u wel of geen gebruik maken van hulp bij omgaan met geld/schulden (als u die kon gebruiken)?

Figuur 3.4 laat zien dat veel wijkbewoners zeggen gebruik te maken van hulp als ze die konden gebruiken. In totaal is dit 76 procent. De groep die aangeeft dat ze wel hulp zouden zoeken, maar na andere mogelijkheden te hebben uitgeput beslaat 40 procent van alle respondenten. Of het hulp zoeken tijdig zou gebeuren naar het oordeel van deskundigen is op basis van deze enquête niet vast te stellen.

Er zijn weinig verschillen tussen degenen die de kaartjes wel en niet kennen. Op het oog constateren we dat degenen die de kaartjes kennen vaker aangeven hulp te zoeken zonder voorbehoud. Statistische analyse toont echter aan dat er een grote kans is dat dit verschil op toeval berust. We kunnen hieraan dus geen conclusie verbinden.

Een ander duidelijk zichtbaar verschil is wél statistisch aantoonbaar: wie de kaartjes niet kent weet desgevraagd vaker (nog) niet of hij hulp zou zoeken in het hypothetische geval dat hij dat kon gebruiken.

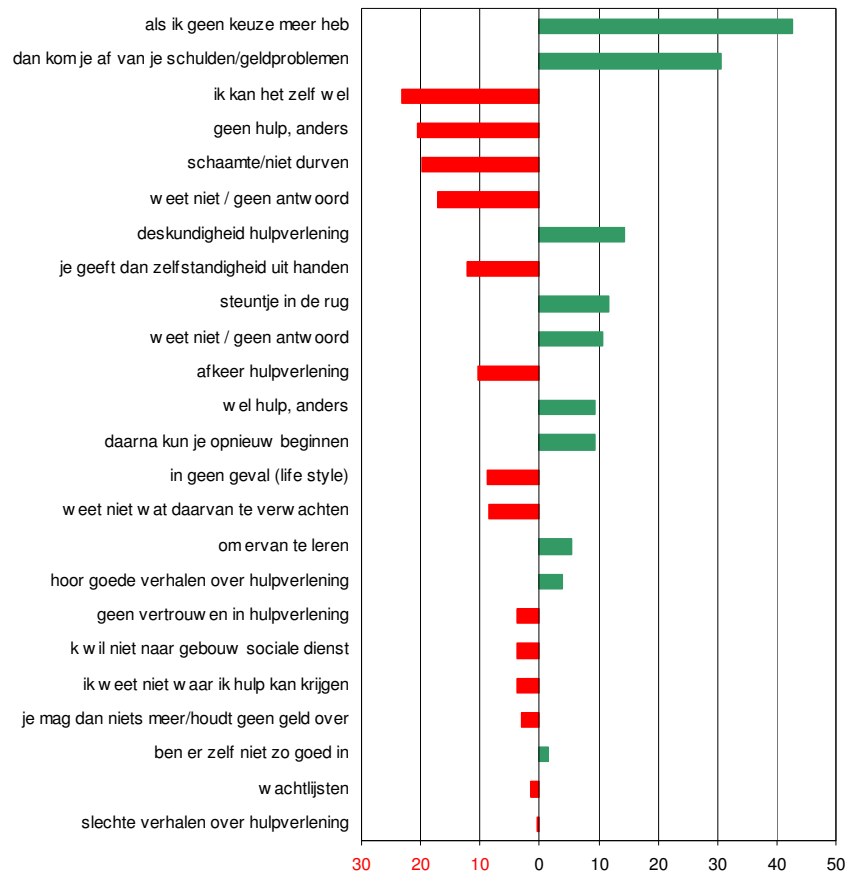
Degenen die de kaartjes kennen hebben we ook gevraagd of dit bij hen is veranderd door de kaartjes. De overgrote meerderheid geeft aan dat dit niet zo is. Iets meer dan 10 procent zegt van wel (14 personen). Zij vertellen dat ze door de kaartjes eerder hulp zouden gaan vragen en/of dan direct naar de juiste organisatie zouden gaan. Er zijn ook wijkbewoners die eerder niet wisten dat dergelijke hulp bestond.

Redenen om wel of geen hulp te zoeken

Ten slotte hebben we gevraagd naar redenen om wel of geen gebruik te maken van hulp bij het omgaan met geld en schulden.

Figuur 3.5 Waarom zou u wel/geen hulp vragen als u die kon gebruiken? (%)

De meest genoemde redenen om wel of niet gebruik te maken van hulpverlening bij omgaan met geld en schulden zijn redenen om dat wel te doen: als laatste redmiddel en dat je daarna van de geldproblemen af bent. Respectievelijk 43 en 31 procent zegt dit.

De meest genoemde reden om af te zien van hulp is de inschatting het zonder hulp te kunnen (23 procent). In hoeverre dit zelfoordeel terecht is hebben we niet onderzocht.

In de categorie 'geen hulp, anders' zijn diverse soorten antwoorden opgenomen. Een grote groep kon en/of wilde zich niet voorstellen ooit in

een situatie te komen waarin hulp bij geld en schulden nodig zou zijn. Bijvoorbeeld omdat men dan geld van een bank zou lenen of van vrienden of familie. Ook vertelden respondenten dat ze bang waren dat de hulpverlening ook weer geld zou kosten en dat hun gegevens op straat zouden komen te liggen. Ook waren er respondenten die geen reden zagen om geen hulp te zoeken.

Schaamte of niet durven wordt ook vaak genoemd als redenen om geen hulp te vragen, 20 procent geeft dit aan. Verder geeft rond de 10 procent van de wijkbewoners één of meer van deze redenen: je geeft dan controle/zelfstandigheid uit handen, afkeer van hulpverlening, in geen geval (life style), onbekendheid inhoud hulpverlening.

17 Procent had geen antwoord op de vraag naar redenen om geen hulp te zoeken. Bij de redenen om de hulpverlening wel te benutten heeft 11 procent geen antwoord gegeven.

Verschillen tussen kaartkenners en niet-kenners zijn:

- kaartkenners zeggen vaker geen vertrouwen in de hulpverlening te hebben
- kaartkenners zeggen vaker dat de deskundigheid van de hulpverleners voor hen een reden zou zijn om hulp te zoeken
- kaartkenners hebben vaker goede verhalen over de hulpverleningen gehoord
- niet-kenners zeggen vaker het zonder hulp te kunnen
- niet-kenners zeggen vaker zich te schamen of niet te durven vragen om hulp
- niet-kenners zeggen vaker niet te weten waar hulp te krijgen
- niet-kenners zeggen vaker pas hulp te vragen in uiterste nood

4. Conclusies

Bekendheid

- Bijna de helft van de inwoners van de Groningse krachtwijken kent de ansichtkaartjes over hulp bij het omgaan met geld.
- Huis-aan-huis informatie verspreiden is effectiever dan media-aandacht en folderrekken. Verreweg het grootste percentage kent de informatiekaartjes doordat ze die in de brievenbus hebben aangetroffen.
- Driekwart van de wijkbewoners kwalificeert deze manier van informatievoorziening als positief.
- In totaal weet 59 procent van de respondenten spontaan de inhoud van één of meer kaartjes te noemen. Het kaartje over geld lenen bij de GKB is het best bijgebleven.
- Met hulp van de enquêteur herkent bijna iedereen de inhoud van één of meer ansichtkaartjes.
- Van twee onderwerpen op één kaartje herinneren veel minder respondenten zich spontaan het onderwerp na de rood gekleurde tekst 'Meer weten?'.

Verspreiden van kennis

- In totaal 72 procent van de respondenten geeft aan wijzer te zijn geworden van de kaartjes en 45 procent noemt daarbij één of meer organisaties, vooral de GKB.
- Voor ongeveer een kwart van degenen die de kaartjes kennen zijn deze aanleiding geweest met anderen te spreken over omgaan met geld en schulden.
- Zij die de ansichtkaartjes kenden spreken vaker met anderen over omgaan met geld en schulden dan de anderen. De inhoud van dit verband is onduidelijk, maar de mogelijkheid bestaat dat dit een rechtstreeks gevolg van de kaartjes is.
- Ruim een kwart spreekt met anderen over hoe zij zelf omgaan met geld. Iets meer dan de helft spreekt er alleen in algemene zin over met anderen. In totaal heeft een derde het nooit met anderen over geld.

Hulp zoeken

- Degenen die de kaartjes kennen zijn beter op de hoogte van organisaties die kunnen helpen. Opnieuw is de inhoud van deze relatie onduidelijk, maar is een rechtstreeks gevolg van de kaartjes mogelijk.
- Driekwart van de wijkbewoners zegt gebruik te zullen maken van hulp als ze die zouden kunnen gebruiken, 40 procent na eerst andere mogelijkheden te hebben uitgeput.
- Wie de kaartjes niet kent heeft vaker (nog) niet bepaald of hij hulp zou zoeken als hij die zou kunnen gebruiken.
- Wie de kaartjes kent, zegt dat de kaartjes geen invloed hebben gehad op zijn houding ten opzichte van hulp zoeken bij problemen met het omgaan met geld en schulden.
- De meest genoemde redenen om gebruik te maken van hulpverlening bij problemen met geld en schulden zijn: het is het laatste redmiddel, en: om daarna van de geldproblemen af te zijn.
- De meest genoemde reden om af te zien van hulp is de eigen inschatting dat men zonder hulp kan. Ook schaamte of niet durven wordt vaak genoemd, 20 procent geeft dit aan.
- De groep die een reden kon bedenken om wel gebruik te maken van hulp is groter dan de groep die een reden kon bedenken om geen gebruik van hulp te maken.

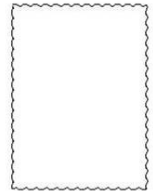
Al met al

We constateren al met al dat bewoners het huis-aan-huis bezorgen van de ansichtkaartjes als positief hebben ervaren om informatie te verspreiden over omgaan met geld en schulden. De inhoud van de kaartjes is de mensen op korte termijn goed bijgebleven. Er zijn duidelijke verschillen tussen degenen die de kaartjes wel hebben gezien en degenen die er onbekend mee zijn in kennis over hulp bij het omgaan met geld en schulden. Het is niet duidelijk of deze verschillen zijn veroorzaakt door de kaartjes, maar het is ook niet uit te sluiten. De veronderstelling is dat deze kennis zal leiden tot het zoeken van ondersteuning als dat aan de orde is, direct of later.

Bijlage A De ansichtkaartjes

Hebt u ook wel eens te maken met onverwachte tegenvallers? Of extra geld nodig voor leuke aankopen? Een lening bij de Groningse Kredietbank kan helpen. Hoeveel geld u kunt lenen, hangt af van uw inkomen en uitgaven. Wij kijken welke lening het beste bij u past.

Meer weten?

Kijk op www.gkb.groningen.nl of bel met 050 367 52 22. Of kom langs op het inloopspreekuur, op het Werkplein Eendrachtsskade Zuidzijde 2, maandag t/m vrijdag van 9.00 tot 12.00 uur. Een afspraak maken is niet nodig.

In de gratis cursus 'Rondkomen kun je leren' van de Groningse Kredietbank leert u beter omgaan met uw geld. Wat zijn nu precies uw inkomsten en uitgaven? En hoe voorkomt u schulden? Geef u op voor de gratis cursus van 4 lessen in het Treslinghuis aan de Klaprooslaan 120 in Groningen.

Meer weten?

Bel met mw. P. Yntema 050 367 59 68, maandag tot en met donderdag tussen 9.00 en 12.00 uur.

Of kijk op www.gkb.groningen.nl.

U kunt ook langskomen op het inloopspreekuur, op het Werkplein Eendrachtskade Zuidzijde 2, maandag t/m vrijdag van 9.00 tot 12.00 uur.

In samenwerking met MJD, Humanitas en Stiel.

Ansicht voor aandacht

Hebt u geldproblemen? Of kunt u uw schulden helemaal niet meer betalen? Wacht niet te lang en vraag de Groningse Kredietbank (GKB) om hulp. Daarmee kunt u van uw geldproblemen afkomen.

Meer weten?

Kijk op www.gkb.groningen.nl of bel met 050 367 52 22. Of kom langs op het inlooppreekuur, op het Werkplein Eendrachtskade Zuidzijde 2, maandag t/m vrijdag van 9.00 tot 12.00 uur. Een afspraak maken is niet nodig.

In samenwerking met MJD, Humanitas en Stiel.

ik kan mijn was weer doen
met een nieuwe wasmachine van de gemeente

stad.

Hebt u al meer dan 5 jaar een laag inkomen (bijstandsniveau of net iets meer)? Dan mag u op kosten van de gemeente een kapotte koelkast, wasmachine, televisie of fornuis vervangen.

Meer weten?

Over deze of andere regelingen en de voorwaarden? Kijk op www.groningen.nl/werkeninkomen of bel met 050 367 50 00. Of kom langs op het Werkplein Zaagmuldersweg 530, maandag t/m vrijdag van 9.00 tot 17.00 uur.

In samenwerking met MJD, Humanitas en Stiel.

Ansicht voor aandacht

Informatie, advies of hulp nodig? Neem dan contact op met één van de organisaties bij u in de buurt:

MJD voor informatie, advies en hulp bij inkomen, wonen, welzijn en zorg:
www.mjd.nl

Humanitas voor ondersteuning op het gebied van vrijwillige thuishulp en mantelzorg. Bel met 050 312 06 33. Of kijk op www.humanitasgroningen.nl

Stiel helpt u op weg bij vrijwilligerswerk en bij het meedenken over uw buurt. Bel met 050 577 23 25. Of kijk op www.stiel.nl

Groningse Kredietbank voor hulp bij geldproblemen en schulden. Bel met 050 367 22 22 of kijk op www.gkb.groningen.nl

In samenwerking met MJD, Humanitas en Stiel.

